Drobtinice

30.08.2013

Nova Mladina

Ilustracija: Tomaž Lavrič

Vir: http://www.mladina.si/

30.08.2013

Diareja

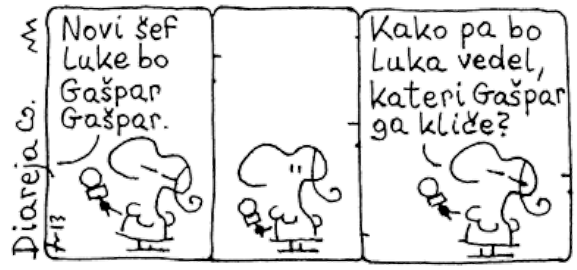

Vir: http://www.mladina.si/

30.08.2013

Izar Lunaček, filozof in stripar

… ki želi spet povezati domačo stripovsko sceno

Vanja Pirc | foto: Uroš Abram | Mladina 34 | 23. 8. 2013

Februarja je v ljubljanskem Kinu Šiška zaživel Stripolis, vsakomesečni dogodek, ki si je za ključno misijo naložil na prvi pogled pretrd oreh: da slovenska stripovska scena prileze iz vseh skritih lukenj, se znova poveže in skupaj požene nove korenine.

Scena, ki je pred dobrima dvema desetletjema, v času svojega prvega, žal pokojnega povezovalca Iva Štandekerja doživela pravi razcvet, se je namreč zadnja leta razdrobila, stripi so skoraj izginili iz medijev, mnogi avtorji pa so dobivali vtis, da ustvarjajo le še sami zase ...

Tudi sam je imel tak vtis. Prav zato se je bal, da bo Stripolis, ki sta se ga lotila skupaj s še enim entuziastom, Janezom Plešnarjem, uspel privabiti le peščico obiskovalcev. A iz meseca v mesec se jih je zbralo na desetine, med njimi tudi popolni novinci, ki so začeli šele ob predstavitvah domačih in intervjujih s priznanimi tujimi striparji zares spoznavati to likovno-literarno vejo umetnosti ...

Sam je imel srečo, da je vanjo zabredel že kot mulc. Najprej ga je obsedlo risanje, kmalu zatem še stripi. Začel je z Mikijevim Zabavnikom in Mustrovimi stripi, nadaljeval z Mladininimi, sploh Lavričevimi in Smiljanićevimi, nato se je lotil še polic tedaj odlično založene Kazine. In potem je še kot osnovnošolec naredil svoj prvi strip. Pri petnajstih se je lahko pohvalil s prvo objavo. V Stripburgerju so izšli njegovi Miniji, katerih nadaljevanja je pozneje pet let objavljal v Slovenskih novicah.

Ker ni bil sprejet na likovno akademijo, je nepričakovano pristal na študiju filozofije in primerjalne književnosti. Slednji je bil logična izbira, saj je rad bral Dostojevskega in Kafko, pozneje pa tudi

Millerja, Marqueza in Bartha, pred leti je z Julijo Potrč celo prevedel roman slednjega, Trgovec s tobakom. Filozofija pa mu je bila takrat neznanka, a ga je hitro prepričala, in študij je pred leti zaokrožil z doktorsko disertacijo o tem, da »smešni« del pop kulture, torej nadaljevanke, risanke in tudi stripi, pravzaprav nadaljuje izročilo s smehom zaznamovanih starodavnih plemenskih verovanj in srednjeveških karnevalov. Tisto, kar je smešno, ni nujno banalno. Lahko spodbudi še pomembnejše razsvetljenje kot resnobno razmišljanje.

Risanja medtem ni postavil na stran. Nasprotno, postal je še bolj zagnan in bil že leto po zavrnitvi sprejet na študij slikarstva, tako je hkrati krmaril med dvema fakultetama. Profesorji na akademiji sicer niso imeli veliko posluha za figuraliko, kaj šele za strip, a prav zato jih je rad provociral, tudi z risanjem disneyjevskih likov z genitalijami. V podobnem slogu je zasnoval junaka stripa Metamorfoze, ki je doživel tri nadaljevanja in za osnovno zgodbo skriva čisto konkretno družbeno kritiko, tudi obsodbo primitivizma in rasizma. Združena trilogija je nedavno izšla v knjižni obliki.

Originalne risbe iz teh stripov je nedavno razstavil v ljubljanskem KUD France Prešeren, ob njih pa še ilustracije za Pravno prakso ter knjigi Petra Čeferina in Lučke Kajfež Bogataj. Prvič pa je tam pokazal tudi papirnate izvirnike spletnega stripa Založeni raj (Paradise Misplaced), kjer je dogajanje v raju prikazal kot precej burno, še bolj kot v kakšni hiši Big Brotherja. Projekt, ki je zrasel iz stripa Oklepaji, ki ga je objavljal v Delu, je pod psevdonimom Bogo Brezimni ali Anonymous Gosh ustvarjal v slovenščini in angleščini. Nedavno je dočakal še tiskano različico, poleg španske tudi slovensko.

Potem ko je zaživel Stripolis in je za vsejugoslovansko stripovsko razstavo, ki oktobra prihaja tudi k nam, pripravil še kratko zgodovino slovenskega stripa – seveda v stripovski obliki, je začel o naši sceni razmišljati še bolj celostno. Zaveda se, da zgolj vsakomesečna srečevanja stripoljubcev ne bodo dovolj za njen preporod. Stripolis želi zato postati tudi lepilo med vsemi ključnimi akterji. Le povezani lahko namreč preporodijo tudi stripovski trg ...

Prva priložnost za to bo že 14. septembra, ko bo Stripolis v Kinu Šiška pripravil mini stripovski festival. Morda bo enodnevni dogodek z malo sreče že kmalu dobil nadaljevanje. S še malce več sreče takrat morda že v lastnem placu.

Vir: http://www.mladina.si/147502/izar-lunacek-filozof-in-stripar/

29.08.2013

Good morning from SAF!

We just produced a 3-minute trailer for our new album "Station 16" by Hermann & Yves H., and posted it on YouTube:

http://www.youtube.com/watch?v=qx6KqxRP4no&feature=youtu.be

Hope you will enjoy it.

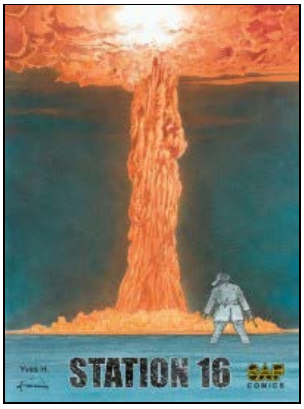

27.08.2013

Diareja

Vir: http://www.mladina.si/

16.08.2013

Zakulisje nebes, pekla in kar je še te metafizične navlake: Založeni raj Izarja Lunačka in Boga Brezimnega

Sreda, 30 Junij 2010 09:43

Izar

Tako pompozno najavljen, da so umanjkale le še fanfare, je sedaj končno tu: intervju z "možem mnogih talentov", kot ga je poimenoval naš urednik, kateremu slava in čast veljata, da je Airbeletrina postala nič drugega kot promotor globaliziranega monoteizma na spletni strani Paradise Misplaced. V intervjuju nam je **Izar Lunaček**, filozof, slikar, stripar in producent *Založenega raja* razkril, da **Anonymus Gosh** oz. **Bogo Brezimni**, ki vsakega dne gospodovega nariše strip, sploh ni njegov alter ego, temveč njegov prijatelj že od otroštva, ko je po nekakšni obratni poti startrekovega Voyagerja skozi razpoko v prostoru-času iz 12. stoletja priletel direktno v naš kvadrant vesolja oz. kar v Izarjev predal. Od tam mu prišepetuje trače iz zakulisja rajskega vrta, kjer kar mrgoli raznoraznih skušnjavcev, ki z drevesa spoznanja ponujajo greh, tako da Bogu razlogov za jezo res ne manjka. Skratka – berite, na koncu pa ne pozabite posurfati dalje – saj veste: vse spletne poti vodijo v Raj.

Da bodeva za začetek kolikor toliko aktualna – se v Raju kaj čuti vpliv recesije?

Recesija Raja sicer ne bi smela prizadeti, ker tam že po definiciji vlada večno izobilje. Sicer smo trenutno ravno pri epizodi, kjer Bogu zmanjka denarja za uvoz tropskega sadja za koktejle ter se zato zateče k trgovini z organi. A večinoma prebivalcem raja v teh črnih časih ni hudega.

So pa stradajoče množice v obdobju krize verjetno toliko bolj vesele zastonj podob Raja na svetovnem spletu. Če si torej lahko privoščite laptop in širokopasovno povezavo, imate nato možnost, da z nosom, pritisnjenim ob ekran, v nedogled cedite sline nad krajem, kjer se večno cedita med in mleko.

pm_izsek_3

Projekt je podprlo Ministrstvo za kulturo, ki je očitno trenutno tiste sorte, ki ne hodi na razne celjske kongrese in jih zato Bog, ki puca mačja stranišča, popije preveč alkohola in je celo ločenec, ne moti, čeravno bi se v kakšnem bolj proti desni strani orientiranem tisku ob tem najverjetneje zgražali – če bi seveda vedeli, kam gre davkoplačevalski denar. Bi kaj dodali?

Iz nekih ne povsem zanesljivih virov sem sicer slišal, da je bila komisija, ki je *Založeni raj*

odobrila, tam še iz časov prejšnje vlade ter je subvencijo stripu dodelila kar v istem mahu z *Ognjiščem* in *Družino*. To pa me pravzaprav sploh ne čudi, saj je prva skrb našega stripa pravzaprav promocija monoteizma – na čelu s sprejemanjem Boga natanko takega, kot je, z vsemi njegovimi napakami, spodrsljaji in, zakaj ne, včasih tudi kakšnim kozarčkom preveč. Mi ga zato res ne bi smeli obsojati.

Poleg podpore ministrstva in Stripburgerja pa projekt tudi sami tržite na zelo zanimiv način: v zameno za nekaj fičnikov narišete oglas za mecena, ki je hkrati tudi oglas za spletno stran *Paradisemisplaced* – tako je svoje mesto na strani dobila tudi Airbeletrina. Se da v Sloveniji od kulture prav lepo živeti?

V Sloveniji se od kulture da nekako prebijati. Naša stran trenutno živi izključno od donacije ministrstva, ki znaša ravno dovolj, da ustvarjalci Raja ne umremo od lakote. Sam sem trenutno v hudih dolgovih pri ženi zdravnici.

Glede sponzorjev smo imeli sicer velike upe, a ker smo s štartom stripa nabasali na že omenjeno recesijo, so po več ducatih oddanih prošenj podjetjem na naši spletni strani še vedno le trije zastonjski oglasi, njihovi naročniki pa nas podpirajo bolj duhovno kot pa finančno. To so dizajn studio Ilovarstritar, ki je stran oblikoval, podjetje Neolab, ki jo je ujelo v splet, in Airbeletrina, v zahvalo za pričujoči spotlight.

Mogoče je interesa še malo manj tudi zaradi nenavadnega načina oglaševanja, ki smo si ga zamislili in ki sponzorjevo dejavnost predstavlja kar z junaki iz našega stripa, njegov proizvod pa tako ponavadi dobi vlogo izvirnega greha. Po mojem bi sponzor to sicer moral vzeti kot kompliment, vendar na to ne gre vedno računati. Toda vsa zainteresirana podjetja, ki bi svojo storitev rada zagledala v okviru rajskega vrta, na tem mestu še enkrat prisrčno vabimo k sodelovanju in donacijam.

Gre za slovensko-angleški internetni projekt: zdi se, da se strip globalizira in da ste si zadali izziv razširiti svoje občinstvo tudi izven meja naše ljube domovine, ali pa se morda za tem skrivajo kakšni drugačni razlogi?

Ker strip pri nas ni ravno masovna kultura, je dostop do brezmejnih množic uporabnikov svetovnega spleta gotovo dobrodošel za širjenje občinstva. Če se človek strip že potrudi narisati, je zelo fino, če ga poleg tistih petih slovenskih entuziastov lahko prebere še par Kitajcev, Indijcev in Islandcev. Poleg naših rojakov so sicer najštevilčnejši bralci Založenega raja Američani, za povrh pa se najde posamičnih bralcev iz skoraj devetdesetih svetovnih držav. Monoteizem se je skozi zgodovino vedno izkazal kot primerna tema za globalizacijo.

Kako se ustvarjanje internetnega stripa razlikuje od klasičnega načina, ko strip potrebuje kar nekaj časa, da pride od avtorja do bralca? Verjetno je drugače, če avtor strip objavi takoj, ko ga nariše, ali pa šele, ko pridobi določeno distanco do svojega dela in lahko med vsemi narisanimi stripi naredi določeno selekcijo najboljših, primernih za objavo.

V primerjavi s časopisnimi stripi bistvene razlike v tem smislu ni: tudi stripe za Delo ali Novice smo vedno oddajali zadnji večer pred izidom in v knjižni izdaji nato ni bil nobeden izpuščen zaradi slabše kvalitete.

Spletni strip se od klasičnega razlikuje predvsem po ustvarjalni svobodi, prostosti od uredniške politike in možnosti, da si sam poišče nišno občinstvo samo zase. Rezultat tega je danes že več kot deset tisoč stripov, ki se na spletu objavijo vsak dan in med katerimi so nekateri zelo, zelo slabi, par pa jih je odličnih ter zaradi svoje radikalnosti v tiskanem mediju nemara ne bi bili nikoli mogoči.

Kakšni so odzivi na *Založeni raj* – komentarjev na strani ni prav veliko, a Slovenci smo že tak narod, da se raje potiho hahljamo, kot da bi javno razlagali, kako smo se smejali ob Bogu, ki se je spremenil v ovna, da je lahko namahal Evo v kopalkah ...

Zdi se, da je posebnost slovenskih forumov sploh v tem, da se na njih na široko razpasejo primitivni širokoustneži, medtem ko inteligentni bralci svoje mnenje raje zadržijo zase. To seveda ni najbolje in po mojem bi se morali pametni Slovenci pričeti vključevati v spletne

debate, da bi dobili nekaj podobnega kot v tujini, kjer lahko na forumih (ki so strogo moderirani in sankcionirajo primitivne izpade) zaslediš tudi razprave na precej visokem nivoju.

Sam bi zelo rad videl, da bi se pod posameznimi epizodami Bogovega stripa razvile obsežne moralne, verske in filozofske debate in pozivam vse bralce Airbeletrine, naj le prispevajo svoj delež.

Goshev_avtoportret

Seveda je treba povedati, da strip riše in piše Bogo Brezimni oz. Anonymus Gosh, ki je dolga leta z Bogom, tistim vsemogočnim, popival v isti beznici, pa je zato malo bolj na tekočem z dogajanjem v raju, vi pa ste le producent Založenega raja. Da stripe dobite od zgrbljene postave v zakotnih ulicah mesta, ste že povedali za Mladino, mene pa zanima, kaj producenti stripov sploh počnejo? Poskenirajo strip in ga dajo na internet? Morate kdaj Brezimnega Boga ilustracije in stripe tudi cenzurirati?

Bogo je dragocen obveščevalec prav zato, ker ima zaradi določenih zvez prepustnico za neomejen dostop do zakulisja nebes, pekla in kar je še te metafizične navlake. Zato ga nikoli ne cenzuriram, temveč kvečjemu poskušam iz njega izvleči še kaj, kar bi nam zaradi sramežljivosti utegnil zamolčati.

Sicer Gosha poznam že od malih nog. Ko sem imel kakih deset let, je namreč neke poletne noči s svojo vesoljsko ladjo treščil na streho garaže mojih staršev. Že od takrat živi v mojem predalu s skicami – visok je le kakih dvajset centimetrov – kjer ga na skrivaj redim z majhnimi koščki kozjega sira. K nam prihaja iz 12. stoletja, kjer pa se je nekoč zapletel z nekimi sumljivimi mistiki ter ga je med eno od duhovnih vaj posrkalo v razpoko v prostoru-času ter od tam v našo, moderno dobo.

Ker je bil vedno poln fascinantnih zgodb o svojem vsemogočnem sosedu, sem ga vseskozi vzpodbujal pri likovnem ustvarjanju, ga naučil nekaj anatomije ter mu, ko mi je časopis Delo naročil tedenski strip *Oklepaj*, odstopil celo spodnjo polovico svojega stripa. Zdaj je prevzel celotno produkcijo, jaz pa sem se malo umaknil v ozadje in skrbim predvsem za tehnikalije in piarovske posle.

Religiozne teme so načeloma bolj občutljive sorte in vsi še dobro pomnimo tisto nizozemsko afere z Alahovo karikaturo – kako gledate na to? Se je tudi zaradi takšnih razlogov bivša gospa Bog raje poročila v Indijo kot kam drugam? Ima humor svoje meje ali se lahko šalimo na račun čisto vsega?

Religiozne teme so seveda zelo občutljive, toda prav zato so tudi ene najbolj zanimivih. Verske zapovedi upodabljanje Boga tako pogosto prepovedujejo prav zato, ker lahko le tako na dan pride njegova telesna, slučajna in tako smešna plat. Verstva, ki prepovedi o upodabljanju Boga ne poznajo, imajo tudi precej bolj jeznorita, egocentrična in celo smešna božanstva, človeku pa je tam celo dopuščeno, da jih kdaj spelje na limanice.

Po mojem se lahko šalimo na račun čisto vsega in se, vsaj če je to naš poklic, tudi moramo. Smešenje nečesa namreč nikakor ne pomeni, da to tudi že uničujemo: pravzaprav je smeh prav tako nek poseben način čaščenja tega, čemur se smejemo. Smešno religiji nikakor ni tuje in precej verstev v svojem bajeslovju pozna tudi pomembne komične junake, folklora pa je sploh polna bajk o izvoru sveta, ob katerih se lahko pošteno nakrohotamo.

paradise_izrez_2
Poleg religioznih tem in mešanja svetopisemske tematike z drugimi ravno tako pomembnimi deli iz zakladnice svetovne literature – recimo *Čarovnika iz Oza* pa *Ostržka*, se radi lotevate tudi filozofskih tem – vse to pa kaj radi pomešate še s popularno kulturo: Bog recimo bere *Penthouse*. Zgodbe vaših stripov nasploh so zato nekakšna zmes vsega mogočega, naberkovane iz vsega, kar na tem vesolju je, je kdaj bilo, bo, bi lahko bilo ali pa tudi ne bi moglo biti. Mešanje visokih tem z

banalnimi – to je tisto, kar v večini primerov vaše stripe dela humorne: recimo Svetega Duha zaprete kar v kletko ...

Res je, osnovna strategija tega stripa je, da vse svetove spravi na isto raven: bibličnega, pravljičnega, vsakdanjega, posamezne popkulturne žanre ... Vse to so običajno povsem ločeni sistemi, vsak s sebi lastno logiko, tu pa se njihove zgodbe preko nekega skupnega motiva nenadoma prepletejo. Zlatolaska na primer namesto na hišo treh medvedov naleti na nebeško palačo svete trojice ter tako (ker ji hostija in ptičja piča pač ne dišijo) poje Bogu-očetu vso večerjo in zaspi v njegovi postelji. Pri teh stripih vedno nastavimo neko tako situacijo in potem logiki sledimo do konca, kamor nas pač pripelje, brez vsake ovire.

Bog je na primer že v Bibliji pravzaprav predstavljen kot samski oče, ki je do Adama in Eve pretirano zaščitniški ter jima zadaja neke navidez nesmiselne zahteve. Zakaj se ne bi vprašali, če je tako, ker ga je morda ob njunem rojstvu zapustila žena in mu ušla v Indijo – on pa zdaj zato osramočen zanika, da je sploh kdaj obstajala – ter kaj bi se zgodilo, če bi nato otroka še pred izvirnim grehom vendarle dobila pismo od svoje mame?

Kar pa se pri tem tiče »banalizacije« svetega: komičnost res ponavadi dosežemo tako, da visoko temo pomešamo z banalno, toda to ne pomeni zgolj enosmernega ponižanja visokega na banalno. V smešnem tudi banalno ob stiku s svetim postane nekaj več. Sveti Duh res postane le golob, ki ga lahko zapreš v kletko, a tisti golob v kletki pri tem nekako vendarle ostane Sveti Duh in to je zares smešno – da je Sveti Duh, ki je še vedno Sveti Duh, zaprt v kletko. Smešno se vedno dogaja na tem kratkem stiku svetega in banalnega.

Raj smo si do sedaj predstavljali kot nek čudovit kraj na kakšnem karibskem otočku s sinje modrim morjem, palmami in peščenimi plažami, ampak takšnega ponuja že vsak turistični katalog, vaš Raj pa je malo drugačen. Ni tako idealen, kot smo si ga dolga stoletja predstavljali, saj Adam kaj kmalu ugotovi, da bi bilo življenje v takšnem idealnem raju nadvse dolgočasno, zato začne prekopavati vrt in saditi paradižnike, čeprav bi mu ne bilo treba ničesar početi. Smo ljudje skozi stoletja pridobili preveč delovnih navad v svoj genski zapis, da bi lahko križem rok živeli v raju oziroma smo precivilizirani, da bi goli in bosih nog skakali naokrog?

Raj je lahko idealiziran vedno šele, ko smo iz njega že padli. Živeti v njem bi bilo neskončno dolgočasno in to navsezadnje potrjuje tudi Biblija, saj Adamu in Evi kljub vsemu ne da miru, kaj se bo zgodilo, če bosta pojedla tisti sadež, ki ga ne smeta.

Naš strip ugotavlja, da je rajsko stanje zelo nestabilno in krhko ter da ga lahko iztiri karkoli, vsaka novost ali razvoj dogodkov, ne le kača z jabolkom, ampak tudi lenivec s posteljo ali kamela z zavojčkom cigaret. Ne glede na to, kakšna je ta novost in ali koga zares ogroža, se Bog nanjo odzove s popolnim, nerazumnim besom.

paradise_izrez
Na vaš projekt lahko gledamo tudi kot na prvovrstni reality show, ki nam kar preko interneta postreže z vsemi ekscesi dogajanja v njem: golota, seks, varanja, prepiri, skušnjave – zdi se, da bi vse to ljudje rajši gledali po televiziji kot brali v stripu. Zakaj gledalce / bralce pritegnejo takšni dramatični scenariji? Ker bi bila zgodba o Adamu in Evi, ki se cele dneve držita za roke in nabirata rožice, Bog pa se jima samo smehlja, pač dolgočasna? So naše želje in ideali torej živ dolgčas?

Del razloga, zakaj bi bilo življenje v raju precej dolgočasno, je ravno v tem, da je zelo podobno reality showu. Kaj pa je to drugega: Adam in Eva morata izolirana od vseh drugih ljudi pomanjkljivo oblečena živeti na nekem omejenem vrtu, medtem ko ju v vsem, kar počneta, nekdo gleda in presoja – v tem primeru Bog. Na koncu jima je sicer obljubljena neka negotova nagrada, a edini gotov način, da prideta iz zadušljive Big Brother hiše je, da prekršita eno od njenih čudaških zapovedi.

Kljub tej očitni zoprnosti rajskega stanja je v Bibliji izgon iz njega vendarle prikazan, kot da je vreden vsega obsojanja ter da smo z njim izgubili nekaj zelo pomembnega. Že folklorna mitologija pa se glede tega precej manj slepi: Janez Trdina je v 19. stoletju v Šiški, ki je bila takrat še vas, na primer zabeležil zanimivo bajko, po kateri je Bog sicer sprva živel na Zemlji skupaj s človekom in skrbel zanj, a je bil človek ob tem vendarle strašansko

nesrečen, zemlja pa pusta in nerodovitna. Bog nato požrtvovalno naredi samomor in odide v nebo, njegovo truplo pognoji zemljo, da vzcveti, človek pa končno lahko začne uživati …

Verjetno je vsak stripar tudi ljubitelj stripov. Prebrala sem, da vam je od slovenskih ljub Lavrič, kar je seveda logično, rekla pa bi, da vas z njim povezuje to, da združujete odlično risbo s še bolj odlično zgodbo. Kljub temu pa je verjetno zgodba tista, ki prva poblisne skozi možgane, da potlej iz nje nastane strip. Nenazadnje je bila najprej Beseda … Se vam kdaj pripeti, da vam kakšna zgodba povzroča težave pri ilustraciji, ali preprosto že v glavi vidite zgodbe v slikah?

Lavrič je genij in že od mladih nog strastno prebiram vse, kar ustvari. Med drugim sem se tudi od njega naučil, da je dobra risba zelo pomembna za dober strip. Znana je sicer teza, da je zgodba še pomembnejša od risbe in res je, da je lepim slikam brez zgodbe komaj mogoče reči strip, medtem ko lahko povsem solidno stripovsko zgodbo poveš le z možici iz črtic in krogcev. Toda pri tem si pri izboru zgodbe preklemansko omejen: težko boš z zelo preprosto risbo, recimo, prikazal napeto zgodo s prizori iz zraka, kompleksnimi ozadji in tako dalje. Dobra risba je zelo pomembna za to, da se bralec v dogajanje vživi in da se počuti, kot da je tam z junaki. Enostavna risba pa je spet primerna za drug tip zgodbe, kamor natančna ne bi pasala.

Pravzaprav bi rekel, da je v stripu oboje skoraj nemogoče ločiti – tip zgodbe, ki si ga pišeš v glavi, je vedno že določen s stilom, v katerem bo ta narisana. Ob pisanju stripov se ti torej skozi misli res že vrti zgodba v slikah in zato načeloma nimaš težav z njeno upodobitvijo.

Je strip bolj beseda ali bolj slika, je bolj namenjen branju ali gledanju? Kakšen pa je vaš odnos do stripovskih razstav – je prav, da se strip razobesi in gleda nanj kot na risbo?

Za strip je res značilno ravno to, da je oboje naenkrat, zgodba in slika. Seveda tudi na razstavi izobešene stripe lahko beremo, a gotovo ne tako zlahka, kot ko so natisnjeni, saj so bili zrisani z mislijo na tiskano izdajo. Razstave stripov, namenjenih za tisk, so tako zanimive predvsem za nas, risarje, saj se na izvirnikih lažje vidi delovni proces, kako je strip nastajal (sledovi čopiča, svinčnika, popravki) in se iz tega lahko kaj naučimo.

Mislim pa, da bi bilo seveda mogoče – in s to zamislijo sem se igral med študijem na Akademiji – narisati strip, ki bi mejil na sliko ter bi bil namenjen razstavi, zato bi se na njej dejansko bral bolje kot v tisku; nekako tako kot »beremo«, recimo, poslikavo Sikstinske kapele ali slike Hieronymusa Boscha.

Poleg slikarja ste po poklicu tudi filozof. Bojda pripravljate doktorat iz filozofije arhaične religioznosti in smešne popularne kulture – ga boste tudi ilustrirali oz. prelevili v strip glede na to, da vam je na zabaven način uspelo ilustrirati učbenik za logiko, kar se meni zdi nepredstavljivo težka naloga. Lahko recimo kdaj pričakujemo kakšnega Heideggerja v stripu? Ali pa Žižka – ta bi bil šele idealen stripovski junak!

Žižek je že sam svoj najboljši stripovski junak, vsak strip o njem bi po mojem razočaral. Jaz pa sem doktorat pravzaprav dokončal in zagovoril že pred enim letom ter zdaj pripravljam njegovo knjižno izdajo, ki bo sicer imela precej slikovnega gradiva, a ne izpod mojega čopiča.

Moja knjiga stremi k temu, da bo sama dokaj resno znanstveno delo. Čeprav se mi zdi, da se pri meni strip in filozofija med seboj lepo dopolnjujeta, pa obe področji raje držim na spoštljivi razdalji ter jima pustim, da imata vsak svojo logiko. Le če ostaneta ločeni, se lahko med seboj tudi oplajata.

Vedno znova me navdušite s tem, kako zlahka zapletene filozofske ideje upodabljate v stripu – je torej filozofija v osnovi preprosta? Sploh *Oklepaj: Metuljeve sanje* je en tak filozofski strip, če ta oznaka sploh obstaja – tiste znane sanje Zhuang Zija, da je metulj, ste postavili le kot oklepaj oz. prolog in epilog celotni zgodbi – *Je naše življenje le plod domišljije nekega neuravnovešenega*

metulja?

Mislim, da filozofija sicer ni po sebi preprosta, vsekakor pa bi nas morala nagovarjati čim bolj neposredno. Tudi umetnost nas nagovori neposredno, pa je zato lahko njeno sporočilo zelo kompleksno. Filozofija pravzaprav obenem mora biti kompleksna, večplastna, ne pa tudi komplicirati. Čeprav se morda kdaj zdi drugače, cilj filozofije ni, da vse še bolj zaplete, ampak da pokaže, kako prepletena je resničnost sama po sebi ter nato eno za drugo secira plasti tega prepleta. Kadar je filozofija prava, stvari ne komplicira, ampak pojasnjuje – res pa je, in to je zelo važno, da se izogiba temu, da bi jih pri tem poenostavljala.

Za *Metuljeve sanje* pa ne bi ravno rekel, da so filozofski strip, ampak prej nekako zafrkantsko mističen – kot kak komičen pasijon o sleherniku, ki gre čez vse arhetipske postaje življenja ter na koncu pride nekam, kjer mogoče res ni bolje kot tam, kjer je začel, se je pa po poti veliko naučil. Tudi Zhuang Zija jaz ne bi povsem uvrstil v »filozofijo«, ampak prej v neka navodila za razsvetljenje. Filozofija je bolj analitična disciplina.

minimacek
Verjetno otroci ravno ne sanjajo o tem, da bodo striparji, ko bodo veliki, saj si bolj kot to želijo voziti bager ali smetarski avto. Kakšen je poklic striparja? Samoten, naporen, lep, stresen? Predstavljam si, da si skupaj s tajnicami in računalniškimi programerji delite sključenost nad pisalno mizo in celodnevno uničevanje hrbtenice – nenazadnje lahko na platnicah *Metuljevih sanj* beremo o njeni anatomski deviaciji v levo – skolioza?

To je res skolioza in to od intenzivnega risanja ravno v času, ko sem najhitreje rasel. Za druge otroke ne vem, ampak mene je vsekakor bolj od poklica šoferja kake težke strojne opreme ves čas mikalo ravno to, da bi bil risar stripov. Zdaj ko to sem, vidim, da sem vendarle malce razočaran – spet sva pri uresničenju želja in sanj.

Če se ves čas ukvarjaš samo s stripom, je to res malo preveč samoten poklic in večina risarjev stripov prične pregorevati od te izolacije. V deželah z bolj razvito avtorsko stripovsko sceno, kot je denimo Francija, se imajo striparji sicer nekoliko bolje, saj jim ne manjka obstranskih dejavnosti, kot so festivali, predstavitve albumov, razstave, ali pa možnosti za medsebojno sodelovanje, pa še tam nekateri, na primer Lewis Trondheim, ki je ustanovil eno njihovih največjih založb avtorskega stripa, tožijo nad »zaporniškim sindromom«, ki da pride s tem poklicem.

Zato sem hvaležen še za filozofijo kot drugi pol svoje kariere: ta je vendarle precej bolj komunikativna, živi v debatah, na konferencah, v vsakem pogovoru s prijatelji, kjer tuhtaš o smislu tega ali onega … Izogibam se temu, da bi risal več kot tri dni na teden, in skušam čim več prostega časa preživeti v družbi in potovati. Če ti to uspe in potem rišeš res sproščeno in veselo, lahko tisti del časa, ki ga preživiš za mizo, ostane enako lep, kot ko si bil majhen: neprecenljive urice, ko sam, lastnoročno, ne da bi se v tvoje delo kdorkoli vmešaval, ustvarjaš cele svetove.

falos_ikona

Glede na vašo mladost imate že kar impozanten opus – poleg objav v raznih časopisih in revijah, ilustracij raznih knjig, imate tudi že kar nekaj samostojnih izdaj: *Beštije*, *Miniji,* ki so bili že ponatisnjeni, pa *Oklepaj* in *Oklepaj: Metuljeve sanje*, trenutno pa se ukvarjate z *Založenim rajem*, ki bo v prihodnosti izšel tudi v tiskani obliki. Kateri od teh projektov vam je najljubši, na katerega ste najbolj ponosni?

Moja težava je v tem, da mi je to, kar sem narisal v preteklosti, vedno nekako mučno brati, ko se enkrat lotim novega projekta. Trenutno se mi zato nedvomno zdi moj najboljši projekt *Založeni raj*, kjer mislim, da sem dosegel neko novo stopnjo v svojem razvoju, tako v risbi kot v pristopu k zgodbi. *Miniji*, recimo, ki so bili še najbližje »uspešnici«, se mi zdaj, z distance, zdijo nezreli in bi nekatere epizode najraje narisal na novo. Mogoče jih tudi bom, kaj se ve. Nad *Metuljevimi sanjami* pa sem bil že takoj malo razočaran, ker sem od

njih ogromno pričakoval, potem pa sem z izvedbo ponekod malo preveč hitel in bil površen.

Vsak album je neka faza v razvoju in vedno ti je najbolj pri srcu zadnja. Stripe, s katerimi sem na dolgi rok povsem zadovoljen, lahko preštejem na prste ene roke, pa še to so v glavnem krajše, nekajstranske zgodbe, ki ne spadajo v nobeno serijo, recimo Mož s falosom, osemstranski strip, ki ga je bilo do zdaj mogoče videti le na mojih razstavah.

In še za konec: bliža se čas dopustov – bomo tudi v poletnem času lahko vsako nedeljo na tekočem z dogajanjem v Raju ali bodo šli tudi njegovi prebivalci na zaslužen dopust?

O tem sem že razmišljal. Ker bo šel na dopust tudi Bogo, bi seveda lahko vnaprej zrisal vse epizode za čas njegove odsotnosti, a jaz bi vseeno rad, da bi bila vsaka stran narejena brez priganjanja in kar se da kvalitetno. Zato bomo tam med največjim poletnim zatišjem od srede julija do srede avgusta verjetno v Raju res razglasili kolektivni dopust.

Kar pa se tiče dopusta in popotovanj naših junakov, smo lahko pred nekaj meseci brali epizodo, kjer so se morali vsi skupaj, z Bogom na čelu začasno potuhniti v pekel zaradi policijske racije v Raju, zdaj pa z Brezimnim načrtujeva tudi zgodbo, kjer se Adam in Eva s turističnim avtobusom odpeljeta v Vice in skozi vseh devet krogov Pekla, tam pa Evo nenadoma prične tiščati lulat …

Vir: http://www.airbeletrina.si/knjiga/intervju-portret/2673

15.08.2013

TBC

15.08.2013

Adrijan Praznik, avtor superherojev

Obetavno ime na likovnem prizorišču
14. avgust 2013 ob 09:37
Ljubljana - MMC RTV SLO

Stripe razume kot sodobno mitologijo, v kateri se ljudje najdejo. In umetnik Adrijan Praznik tudi sam pri svojem delu črpa predvsem iz sveta stripovskih superherojev.

Čeprav šele končuje študij slikarstva na ljubljanski likovni akademiji, so umetnika opazili številni kritiki, tudi **Boštjan Jurečič** pravi, da so Praznikovi superheroji slikarsko izjemno prepričljivi. V zadnjem času ga čedalje bolj zanima retrofuturizem.

Vir + video: http://www.rtvslo.si/kultura/razstave/adrijan-praznik-avtor-superherojev/315281

15.08.2013

ČETRTEK 24.01.2013, 06:14

Herojske podobe, herojska priložnost

Avtor: Boris Beja

Prva razstava v novem letu v galeriji P. Nemec na Slovenski cesti 35 povezuje nov cikel razstav Kuratorica izbira z najmlajšo generacijo umetnikov pri nas.

Prvi v ciklu se bo nocoj z odprtjem razstave ob 19. uri predstavil absolvent slikarstva **Adrijan Praznik**. V sklopu novega cikla v Galeriji P. Nemec tako prvič v Ljubljani samostojno razstavlja absolvent slikarstva, ki svoj študij na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje (ALUO) končuje v dialogu z mentorjem doc. Žigo Karižem. V Galeriji P. Nemec bodo z novim razstavnim ciklom Kurator/ica izbira enkrat letno k sodelovanju povabili kuratorja, ki bo v sodelovanju z galerijo pripravil razstavo izbranega mladega avtorja. Nov cikel tokrat odpira izbor dr. Petje Grafenauer, ki bo nocoj v galeriji predstavila umetnostna dela Adrijana Praznika.

Na dobrih temeljih grajena podoba

Predstavljena so suverena slikarska dela velikih formatov, ki vsebinsko temeljijo na izhodiščih urbane množične kulture, predvsem stripa in grafitov, prav stripi so namreč umetnikova vzporedna ustvarjalna dejavnost, v katerih avtor razvija svoj avtorski slog. Hkrati pa se razstavljena dela naslanjajo tudi na slovensko postmedijsko slikarstvo prejšnjih slikarskih generacij. Dela vzpostavljajo osebne, izvirne vsebinske in formalne možnosti realizacije, ki se vsebinsko ves čas dotikajo aktualnega družbeno-političnega govora in se z izjavami avtorja vključujejo v sedanji čas.

Klasično sliko, delo se v sodobni umetnosti povezuje z različnimi mediji. Čeprav ta ostaja v klasičnem formatu, je ta del medijskega in tehnološkega napredka sodobnega časa in tega spregledamo tudi v pričujočih delih na razstavi. Slika je del predmetnega sveta, a vedno v vlogi podobe, ki jo nosi dvodimenzionalni nosilec in je zato vredno o njej misliti in jo ne nazadnje še vedno producirati.

Iz fikcije v realnost

Pogled na njegovi podobi se decentralizira in postavlja galerijsko belino vprašanja videnega in spregledanega. Čeprav je predmet estetskega upodabljanja realistična predloga, vzeta iz tiskanih ali elektronskih medijev, je pred nami abstraktna sodobna slika, ki se v okvirih zamejuje in se pogled od robov odbija proti drugemu zamejenemu robu. Detajl iz izbranega urbanega konteksta je tako postavljen v nov kontekst. Ta kontekst je predmet avtorjevega raziskovanja vidnosti in realne telesnosti, ki je okleščena v siceršnji vizualni balast in deluje ter pripoveduje zgodbo pogleda v fragmentalno posredovani podobi. Likovno premišljena v kompozicijsko formalnem in vsebinskem smislu je podoba na meji, da bo prestopila v realnost in svoje modernistično ozadje, kot ga imenuje avtor, prepustila drugemu času. Figura pa bo pridobila na moči in priložnosti, da reši svet, avtorja, umetnost.

Pred nami poslikano platno nas spominja na fotografijo, video, striparsko ali grafično podobo. V strogih pravokotnih ploskvah je združena sodobna logika gradnje umetnostnega dela, na katerega močno vplivajo različni mediji in tehnologije sodobnega časa. Tudi ta ima ključni pomen v dekonstruiranju tradicionalne oziroma postmodernistične umetnosti. Zato pričujoča razstava v umetnostni linearni razvoj umešča nove strukture in poglede na sliko v 21. stoletju.

V poplavi materialnega in vizualnega, z izrabo v najrazličnejših medijih izražanja in upodabljanja, umetnik išče svoje gradivo, ki ga ponovno uporabi in postavlja v likovni prostor. S tem gledalca sooča z novodobnimi in (novo)medijskimi figuralnimi kompozicijami, ki se lirično vpenjajo v samo jedro podobe, ki jo formalno dopolnjuje predvsem gledalčeva interpretacija. Pri tem pa gre za zavedanje lastništva in potrošnje vsakdanjega uporabnika umetnosti. Herojska podoba nima preciziranega imena, nima podnapisa, preprosto s svojimi upodobljenimi formalnimi karakteristikami obstaja in pripoveduje zgodbo iz realnosti slikarskega medija vsakemu od nas z veliko priložnostjo obstanka in zavesti.

Foto: Boris Beja

Vir: http://www.siol.net/kultura/dogodki/2013/01/herojske_podobe_herojska_priloznost.aspx

---

15.08.2013

Strip za vse, ki jim je kemija španska vas

Razstava na ogled do 20. avgusta
13. avgust 2013 ob 15:24
Ljubljana - MMC RTV SLO/STA

Strip Mateja Kocjana - Koca sicer ni nadomestilo za učbenik, je pa odličen pripomoček za prikaz tistega, kar "že po definiciji noče v mlade glave".

V Galeriji KUD France Prešeren so v sklopu festivala Zadnji Trnfest? ob 20. uri odprli razstavo stripov z naslovom Skrivnostni svet elementov s podnaslovom Razvoj sodobne kemije. Avtor je ob tem prikazal različne faze nastajanja stripa. Razstava bo na ogled do 19. avgusta.

Stripovski avtor in likovni pedagog Matej Kocjan - Koco se je tokrat odločil ustvariti poučno branje. Njegov zadnji strip tako ne ponuja več le gole zabave ali zgolj likovno-literarnega žanra, ampak je lahko tudi uporabno in koristno pedagoško orodje, so zapisali na zavodu za umetniško in kulturno produkcijo Forum Ljubljana.

Strip je na stičišču risane podobe in pisane besede, zato je, kot menijo na zavodu, najučinkovitejši pripomoček za plastično in nazorno prikazovanje "*tudi reči, ki že skoraj po definiciji nočejo v mlade razgrete glave*".

Več, predvsem pa drugače kot učbenik
Strip ni mišljen kot nadomestek za uradno delovno gradivo, je pa dopolnilo za vse, ki jih zanima kaj več, kar piše v učbeniku. Prav tako bo branje stripa pomagalo tistim, ki jim je kemija španska vas, saj jim bo strip na drugačen način predstavil osnovne principe in zakonitosti kemije.

Skrivnostni svet elementov je zasnovan na knjigi Povesti o elementih Nečajeva, rojenega kot **Jakoba Salomonoviča** Pana, ki je bila prvič objavljena v Rusiji leta 1940. Ne gre le za pripoved o elementih, ampak tudi o tem, kako in zakaj so jih odkrili, o kemikih, pa tudi o drugih znanstvenikih.

E. S.

Iz stripa. Foto: Matej Kocjan - Koco

Vir: http://www.rtvslo.si/kultura/razstave/strip-za-vse-ki-jim-je-kemija-spanska-vas/315228

13.08.2013

V KUD France Prešeren Kocevi stripi o razvoju sodobne kemije

Avtor: STA, D. C.

V Galeriji KUD France Prešeren bodo v sklopu festivala Zadnji Trnfest? drevi ob 20. uri odprli razstavo stripov Mateja Kocjana - Koca z naslovom Skrivnostni svet elementov.

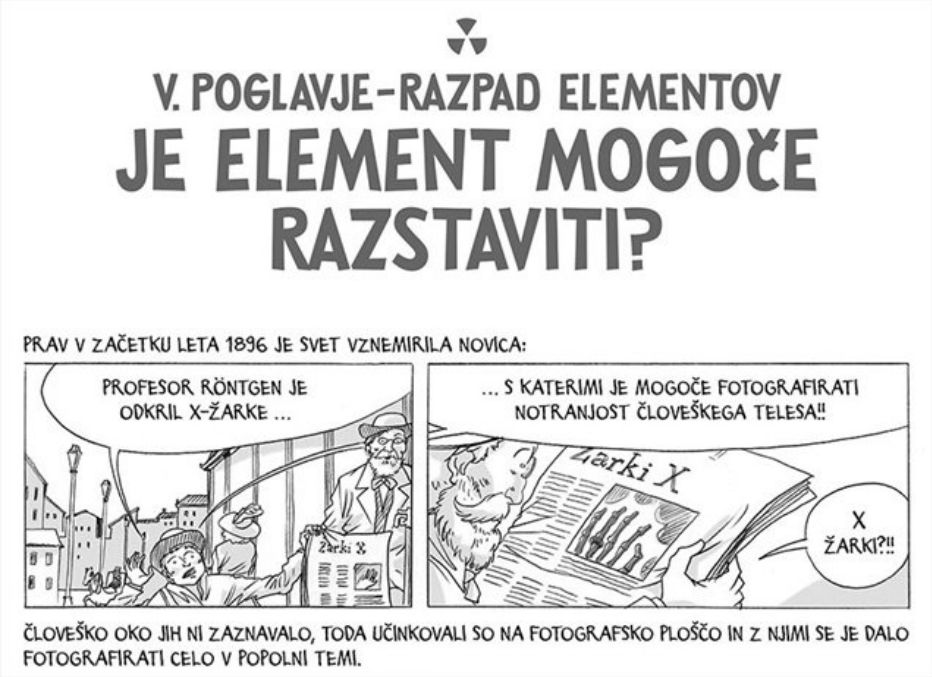

Avtor bo na razstavi prikazal različne faze nastajanja svojega zadnjega stripa o razvoju sodobne kemije in tako obiskovalcem približal proces nastajanja stripovske pripovedi.

Stripovski avtor in likovni pedagog **Matej Kocjan - Koco** se je tokrat odločil ustvariti poučno stripovsko branje. Njegov zadnji strip Skrivnostni svet elementov, podnaslovljen Razvoj sodobne kemije v stripu, tako ne ponuja več le "gole zabave" ali zgolj likovno-literarnega žanra, ampak je lahko tudi uporabno in koristno pedagoško orodje, so zapisali na zavodu za umetniško in kulturno produkcijo Forum Ljubljana.

Strip se nahaja na stičišču risane podobe in pisane besede, zato je, kot menijo na zavodu, najučinkovitejši pripomoček za plastično in nazorno prikazovanje "tudi reči, ki že skoraj po definiciji nočejo v mlade razgrete glave".

Strip ni mišljen kot nadomestek za uradno delovno gradivo, je pa dopolnilo za vse, ki jih zanima kaj več, kar piše v učbeniku. Prav tako bo branje stripa pomagalo tistim, ki jim je kemija "španska vas", saj jim bo strip na drugačen način predstavil osnovne principe in zakonitosti kemije .

Skrivnostni svet elementov je zasnovan na knjigi Povesti o elementih Nečajeva, rojenega kot Jakoba Salomonoviča Pana, ki je bila prvič objavljena v Rusiji leta 1940. Kocevo delo ni zgolj povest o elementih, ampak predvsem pripoved o tem, kako in zakaj so jih odkrili. Je zgodba o razvoju sodobne kemije, pa tudi o kemikih in drugih znanstvenikih.

Razstava s stripi bo v Galeriji KUD France Prešeren na ogled do 19. avgusta.

Foto: Republika Strip (www.ljudmila.org/stripcore/rs)

Vir: http://www.siol.net/kultura/napovednik/2013/08/v_kud_france_preseren_kocevi_stripi_o_razvoju_sodobne_kemije.aspx

---

11.08.2013

Stripi po izvirnem scenariju Vojne zvezd

Vračajo se tudi prvotni Lucasovi junaki
11. avgust 2013 ob 12:53
London - MMC RTV SLO/STA

Ameriška založba Dark Horse Comics bo izdala mini serijo stripov po motivih znanstvenofantastične serije Vojna zvezd. Stripi bodo temeljili na izvirnem scenariju, ki ga je režiser kultne sage George Lucas napisal leta 1974.

Z novimi stripi se vračajo tudi Lucasovi junaki, ki si jih je v prvotnem scenariju zamislil nekoliko drugače: Darth Vader je general v vojski Imperija, Han Solo je dva metra visok kuščar, Luke Skywalker pa je starejši jedi general. Lucas je v prvotni zamisli oblikoval tudi lik Annikina Starkillerja.

Za njihovo umetniško podobo bo poskrbel novozelandski ilustrator **Mike Mayhew**. Kot poroča spletna stran Variety, bo serija osmih stripov izhajala od septembra do aprila, med trde platnice pa jo bodo povezali junija 2014.

Poleg serije stripov se leta 2015 obeta tudi nov film Vojne zvezd. Že sedmo nadaljevanje znanstvenofantastične epopeje, za katerega

je scenarij napisal **Michael Arndt**, bo režiral hollywoodski režiser **J. J. Abrams**.

N. Ar.

Serija osmih stripov po motivih znanstvenofantastične serije Vojna zvezd bo temeljila na izvirnem scenariju, ki ga je George Lucas napisal leta 1974. S stripi se vračajo tudi Lucasovi junaki, ki si jih je v prvotnem scenariju zamislil nekoliko dugače. Foto: EPA

Vir: http://www.rtvslo.si/kultura/knjige/stripi-po-izvirnem-scenariju-vojne-zvezd/315067

09.08.2013

Diareja

Vir: http://www.mladina.si/

08.08.2013

Otvoritev razstave Izarja Lunačka v KUD France Prešeren

Foto: Anže B.

08.08.2013

Jutri izide nova Mladina! To je njena naslovnica.

Mladina 32. 2013
Ilustracija: Tomaž Lavrič
Oblikovanje: Ivian Kan Mujezinović

Vir: http://www.mladina.si/

07.08.2013

Rozinteater: V težkih časih je za gledališče dovolj en sam igralec

Andrej Rozman - Roza v Poletni sceni
7. avgust 2013 ob 09:12
Ljubljana - MMC RTV SLO

Andrej Rozman - Roza letošnjega poletja ni izkoristil za poležavanje na plaži, pač pa sedi v senci in ustvarja. Skoraj končal je že svojo adaptacijo Aristofanove komedije Lizistrata v muzikal.

"Bohnedaj, da bi bilo kaj aktualnega," ne brez sarkazma pripomni umetnik, ki ga poznamo tudi po njegovem družbenem in političnem aktivizmu.

Nedavno je izšla tudi ***Veronika Faronika***, Rozmanova prepesnitev kar dveh slovenskih besedil, ki spremlja **strip Cirila Horjaka**. O tem in drugih podvigih je Rozman - Roza z Mojco Mavec poklepetal v Poletni sceni.

Video: Andraj Rozman Roza o novi stand-up predstavi:
http://www.rtvslo.si/kultura/drugo/rozinteater-v-tezkih-casih-je-za-gledalisce-dovolj-en-sam-igralec/314783

Vir: http://www.rtvslo.si/kultura/drugo/rozinteater-v-tezkih-casih-je-za-gledalisce-dovolj-en-sam-igralec/314783

06.08.2013

Izar Lunaček: "Bog je lahko tudi zelo smešen lik"

Stripar o Založenem raju, izgubljeni duhoviti plati monoteizma

6. avgust 2013 ob 09:04
Ljubljana - MMC RTV SLO

Na ljubljanskem Trnfestu nocoj vrata odpira nova razstava striparja Izarja Lunačka, doktorja filozofije, "ki je za javnost razkril, da je med študijem skoraj vsak dan risal nagce".

Svoje prvo naročilo za knjižno ilustracijo je Lunaček dobil pri 15 letih. Takrat so ga razglasili za pravo najstniško senzacijo; pozneje je objavljal v Slovenskih novicah, Stripburgerju, Delovi Sobotni prilogi in drugod. Pred kratkim je izdal strip M***etamorphose antropomorphice*** - kriminalko o pomanjkljivo oblečenih italijanskih racah, ki ste jih nekateri že videli na zadnjih straneh Mladine.

Na tokratni razstavi v KUD-u Franceta Prešerna, ki jo je naslovil ***Babilon***, bo Lunaček prikazal preplet različnih likovnih pristopov, načine obravnave preteklosti ter etično širino, hkrati pa predstavil dela iz dveh še vročih izdaj, ***Založenega raja*** in ***Metamorphose antropomorphice***, ki ju sam opisuje kot "svoja najbolj različna projekta": eden je *"resen, intelektualen, fetišističen in baročen, drugi pa klasično stripovsko šundovski"*.

Založeni raj je sicer tedenski strip, ki smo si ga lahko vsako nedeljo zjutraj prebrali na spletu (to je bil tudi prvi slovenski on-line strip!); dogajanje je postavljeno v svetopisemski paradiž pred padcem človeka.

Več o duhoviti plati krščanstva, ki jo išče v *Založenem raju* (in s katero se je ukvarjal tudi v svojem doktoratu), je Lunaček povedal na "vročem stolu sinočnje Poletne scene.

VIDEO
V stripovskem svetu Izarja Lunačka

http://ava.rtvslo.si/predvajaj/v-stripovskem-svetu-izarja-lunacka/ava2.174233404/

Vir: http://www.rtvslo.si/kultura/razstave/izar-lunacek-bog-je-lahko-tudi-zelo-smesen-lik/314707

03.08.2013

Igor Kordej Vitez reda umetnosti in kulture

Pre par nedelja Francusko ministarstvo kulture je Igora Kordeja imenovalo Vitezom reda umetnosti i kulture. Odličje je Kordeju do...deljeno za ukupni doprinos umetnosti i širenju kulture u Francuskoj i na internacionalnom planu. Šta reći o ovom uspehu kada znamo da mu društvo čine, između ostalih, Connery, McCartny i Bono... Službena proslava će biti na jesen.
Do tada mu neslužbeno: ČESTITAMO!!!!...

Vir: https://www.facebook.com/#!/StripVesti

03.08.2013

Mladina 30/2013, Izjave tedna

»Molžo krav je Pahor po nasvetu gospodarja izpustil. Tako je začel s čiščenjem hleva, kravam je priskrbel seno, posebej pa je očistil hlev tudi teličkom.«
Iz članka v Žurnalu 24 o obisku predsednika države Boruta Pahorja v Šmihelu nad Mozirjem

Vir: -tedna/ http://www.mladina.si/146660/izjave

02.08.2013

Diareja

01.08.2013

Mala Stripburgerjeva stripdelavnica

mentor: Andrej Štular

sobota, 10. avgust in nedelja, 11. avgust 2013, od 12. do 15. ure, KUD France Prešeren

KUDov Mali atelje in Stripburger sta združila moči in tokrat za starejše od 8 let pripravljata Malo Stripburgerjevo stripdelavnico. Na kratki dvodnevni delavnici bo mentor, stripavtor Andrej Štular, skozi pogovor udeležence spoznal z medijem stripa. Sledil bo prikaz delovnega procesa, iskanje idej in predlog za kratke stripe. Po pregledu nastalih predlog in idej ter individualni analizi se bo začelo z izdelavo kratkih stripov. Namen delavnice je seznaniti udeležence z osnovami stripovskega ustvarjanja in možnostmi, ki jih ponuja stripovski medij, ter izvedba vsaj enega samostojnega kratkega stripa.

Delavnica je brezplačna. Število mest je omejeno, prijave zbiramo na tadeja@kud-fp.si ali na 070 727 521.

01.08.2013

Na Trnfestu tudi razstava stripov Izarja Lunačka

Avtor: D. C.

Od torka bo v KUD-u France Prešeren na ogled razstava stripov Izarja Lunačka z naslovom Babilon.

Na razstavi v okviru Trnfesta bodo razstavljene celotne table in skice iz novih stripovskih knjig Izarja Lunačka, Založenega raja in Metamorphose antropomorphice.

Založeni raj velja za prvi domači spletni strip, ki tedensko izhaja na spletni strani www.paradisemisplaced.si. Gre za zbirko prigod, ki so postavljene v svetopisemski paradiž, med glavnimi liki pa so Bog, Adam in Eva.

Druga serija skic pa bo iz stripovske sage Metamorphose antropomorphice, v kateri nastopajo "italijansko govoreče race z lulčki", kot jih opisuje Lunaček.

Razstava bo na ogled od 6. do 12. avgusta 2013 v KUD-u France Prešeren v Trnovem.

Vir: http://www.siol.net/kultura/napovednik/2013/08/na_trnfestu_tudi_razstava_stripov_izarja_lunacka.aspx

Otvoritev: 6. avgusta ob 20. uri.

---

powered by
mojastran.com